Lietas arhīva Nr. K69-0439-24/24
ECLI:LV:KURT:2024:0618.19220134924.1.S
Lieta Nr. 19220134924

S P R I E D U M

Latvijas Republikas vārdā

Talsos, 2024.gada 18.jūnijā

Kurzemes rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis Ainars Feldmanis,
ar sekretāri Sanitu Zaļo,
piedaloties prokuroram Gintam Mežiņam,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā

/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 132.panta otrās daļas.

A p r a k s t o

/pers. A/ draudēja personai, ar kuru noziedzīgā nodarījuma izdarītājam ir kopīga (nedalīta) saimniecība, izdarīt slepkavību, ja ir bijis pamats baidīties, ka šie draudi var tikt izpildīti šādos apstākļos:

2024.gada 29.aprīlī ap plkst. 17.15 /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, greizsirdības un dusmu vadīts, atrodoties savā dzīvesvietā "/adrese/, aizslēdza mājas ārdurvis un turot rokās nazi, tuvojās /pers. B/ (turpmāk tekstā – cietusī), ar kuru viņam ir kopīga (nedalīta) saimniecība. Cietusī, uztverot minētās /pers. A/ darbības kā reālu savas dzīvības apdraudējumu, nekavējoties ieskrēja istabā un ar krampi aiztaisīja ciet durvis. Tad /pers. A/ pienāca pie durvīm, ar rokām un kājām sita, spēra pa tām, kā arī ar spēku mēģināja tās atspiest vaļā, vienlaikus lamājoties uz cietušo un izsakot viņai tiešus draudus nodurt. Cietusī, būdama iebiedēta, nekavējoties par izteiktajiem draudiem viņu nodurt, tas ir, noslepkavot, informēja valsts policiju. Gaidot valsts policijas darbinieku ierašanos, /pers. A/ turpināja draudēt cietušajai, ka atriebsies viņai par to un, ka cietusī to nožēlos.

Turpinot savas prettiesiskās darbības, 2024.gada 29.aprīlī ap plkst. 21.07 /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, greizsirdības un dusmu vadīts, zinot, ka ar valsts policijas lēmumu par nošķiršanu viņam ir aizliegts tuvoties cietušās dzīvesvietai tuvāk par 100 metriem, atgriezās cietušās dzīvesvietā /adrese/, pieprasīja, lai cietusī viņu ielaiž mājā. Kad cietusī atteicās izpildīt minēto prasību, /pers. A/ aizgāja uz malkas šķūni, paņēma kannu ar benzīnu, piegāja pie mājas loga un no kannas izlēja benzīnu uz loga ārējās palodzes, vienlaikus draudot nodedzināt māju ar cietušo, ja viņš netiks ielaists mājā, tādā veidā paužot gatavību īstenot slepkavības draudus. Cietusī, uztverot minētos draudus kā reālus un baidoties par savu dzīvību, nekavējoties atkārtoti informēja valsts policiju.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 132. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

M o t ī v u d

[1] Apsūdzētais **/pers. A/** tiesā savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšana atzina daļēji, neatzina, ka tuvojies cietušajai ar nazi, tiesas sēdē izmantoja tiesības neliecināt pret sevi.

Pirmstiesas procesā /pers. A/ liecināja, ka viņš kopā ar /pers. B/ dzīvo aptuveni 27 gadus. 2024.gada 29.aprīlī atradies abu kopīgajā dzīvesvietā, pa dienu lietojis alkoholu. Ap plkst. 17:30 mājās atgriezusies /pers. B/, viņš sēdējis pagalmā uz soliņa, viņam rokās bijis nazis, ar kuru cirvim pielabojis kātu. /pers. B/ devusies uz mājas pusi, pirms viņa iegājusi mājā, viņš paprasījis kāpēc viņa nav cēlusi telefonu. Sekojis /pers. B/, iegājis mājā ar nazi rokā, aizgājis uz virtuvi un nometis nazi uz galda. Viņu starpā izcēlies vārdisks konflikts, viens uz otru klieguši, bet ko tieši, neatceras. /pers. B/ iegāja istabā un aiztaisīja durvis, piegājis pie durvīm un aptuveni divas reizes ar plecu uzsitis pa durvīm. Nav ar nazi gājis virsū /pers. B/, kamēr gājis no ārdurvīm līdz virtuvei, iespējams izteicis /pers. B/ draudus, bet tā kā bijis alkoholisko dzērienu ietekmē, nevar pateikt ko tieši teicis. Pieņem, ka agresīvi uzvedies, bija agresīvi noskaņots, jo bija dusmīgs uz /pers. B/, ka viņa necēla telefonu. Domā, ka /pers. B/ nav redzējusi, ka viņš nazi noliek virtuvē. Kad piegājis pie durvīm, viņam nazis rokā nebija. Par draudiem /pers. B/ konkrēti neatceras, tomēr pieļauj, ka varēja izteikt draudus par noduršanu. Tie bija tikai mutiski draudi, lai viņu iebiedētu. Pēc uzsišanas ar plecu pa durvīm viņš devies ārā pagalmā.

/pers. B/ izsaukusi policiju, ap plkst. 18:00, kad policijas darbinieki bija ieradušies, viņam tika noteikts aizliegums tuvoties /pers. B/. Devies pie kaimiņiem, kur uzturējies aptuveni stundu un lietojis alkoholu. Tad nolēmis doties atpakaļ uz mājām. Ap plkst. 20.00 bijis pie mājas ārdurvīm, sapratis, ka /pers. B/ tās ir aizslēgusi, sācis skaļi kliegt un lamāties, iespējams arī draudēt /pers. B/, bet tieši ko konkrēti viņš teicis neatceras, jo bija stiprā alkohola reibumā. /pers. B/ nav ļāvusi iekļūt mājā. Pēc tam šķūnītī paņēmis kanniņu ar benzīnu un aizgājis uz māju. Atceras, ka teicis: "Es tūlīt te aizdedzināšu", bet neko no kanniņas ārā nav lējis, pēc vārdiem par dedzināšanu aizgājis uz šķūnīti un nolicis kanniņu. Ar izteiktajiem draudiem par dedzināšanu gribējis iebiedēt /pers. B/, lai viņa viņu palaiž iekšā, bet viņa nav piekāpusies. Viņš nebija plānojis īstenot savus draudus, jo viņam nebija sērkociņi un, ja arī būtu, tad šaubās vai to izdarītu. Neatceras, vai draudējis arī pašai /pers. B/ nodarīt pāri aizdedzinot, jo bijis alkohola reibumā. Pēc tam, kad bija nolicis kanniņu šķūnītī, ieradušies policijas darbinieki un viņu aizveduši. Iepriekš dzīvojuši mierīgi, konflikti nav bijuši. Pēdējā laikā palicis greizsirdīgs uz /pers. B/, bet šo tēmu bija izrunājuši. Pieņem, ka konfliktu uzsācis, jo alkohola iespaidā sācis uzvesties agresīvi un neadekvāti.

[2] Lai izlemtu par apsūdzētā vainu, tiesa tiesas izmeklēšanā pārbaudīja šādus pierādījumus.

[2.1] Cietusī **/pers. B/** liecināja, ka 2024.gada 29.aprīlī ap plkst. 17:15 atgriezusies no darba. Pagalmā uz sola ar muguru pret viņu nodūris galvu sēdējis /pers. A/, domājusi, ka viņš smēķē. Pagājusi viņam garām, savā starpā nav runājuši, nav viens uz otru paskatījušies. Iegājusi mājā nepievēršot /pers. A/ uzmanību. Virtuvē nolikusi somiņu un ieraudzījusi, ka /pers. A/ viņai ir sekojis. Viņš atradās pie ārdurvīm, slēdza ciet durvis un rokās viņam bija nazis – aptuveni 25-30 cm garš, 5-8 cm plats, tas nebija paredzēts sviestmaižu pagatavošanai, bet nopietnākiem darbiem. Ieraugot /pers. A/ rokās nazi un, ka tiek slēgtas ciet durvis, sapratusi, ka viņai draud briesmas. Viņai iestājies šoks, ieskrējusi dēla istabā, aiztaisījusi ciet durvis ar krampīti. /pers. A/

pienāca pie durvīm, sāka tās sist ar rokām un kājām, stūma vaļā ar spēku. /pers. A/ arī lamājies un draudējis, ka nodurs viņu, ka viņa šajā mājā laimīgi nedzīvos, teica, ka nodurs ne tikai viņu, bet arī pats sevi. Sapratusi, ka viņas dzīvībai draud briesmas un viņai licies, ka viņš savus draudus par viņas noduršanu varētu realizēt. Zvanījusi policijai, /pers. A/ to dzirdējis, nedaudz nomierinājies un devies uz virtuvi. /pers. A/ istabas durvīm saliecis krampīti, bet iekšā nav ticis. Viņš kliedzis: "kam tev policija, ja durvis ir vaļā, vari iet, kur gribi". Viņa atbildējusi: "Tu taču durvis aizslēdzi". Tad viņš aizgāja un atslēdza ārdurvis. Kamēr /pers. A/ atradies virtuvē, viņš visu laiku lamājies un kliedzis, bet pēc tam, ka bija atslēdzis ārdurvis, iestājies klusums.

Viņa izskrējusi no mājas līdz šķūnim, kur nolēmusi gaidīt policiju. /pers. A/ bija iznācis ārā, staigājis gar mājas priekšu, lamājies par to, ka viņa izsaukusi policiju, teicis, ka viņš atriebsies un viņa to nožēlos. Pirms policijas ierašanās viņa tikusi mājās, aizslēgusi durvis, bet /pers. A/ vairs nemēģināja tikt iekšā. Pēc aptuveni 40 – 45 minūtēm ieradušies policijas darbinieki.

2024.gada 29.aprīlī plkst.21.07 pa logu redzējusi, ka sētā ienācis /pers. A/, viņa aizslēgusi mājas durvis, /pers. A/ klauvējis pie durvīm un prasījis, lai ielaiž, viņa teikusi, ka nelaidīs. /pers. A/ sadusmojies, sācis runāt necenzētiem vārdiem, kliedzis, ka nodedzinās māju un arī viņu nodedzinās. Pa logu redzējusi, ka /pers. A/ malkas šķūnī paņem kanniņu ar benzīnu, kas sajaukts ar eļļu. /pers. A/ atnācis pie vannasistabas loga, pie kura atradusies viņa un sācis liet kanniņas saturu uz loga palodzes. Ik pa laikam, lejot šķidrumu, /pers. A/ kliedzis, ka nodedzinās viņu un māju, ja neielaidīs. Pēc šķidruma uzliekšanas /pers. A/ savās kabatās meklējis sērkociņus, taču neatrada. Tad viņš kanniņu aiznesis atpakaļ uz malkas šķūni, devies pie viņai piederošās automašīnas Opel Astra un solījās to sasist un nodedzināt. Tad /pers. A/ iezvanījās telefons un viņš pēkšņi devās prom.

2024.gada 29.aprīlī pa dienu bijusi darbā, /pers. A/ viņai vairākas reizes bija zvanījis, viņai darba laikā telefons atrodas atpūtas telpā, tāpēc nav varējusi atbildēt. Pirms plkst.17:00, kad viņai beidzies darba laiks, viņa viņam atzvanījusi un /pers. A/ viņai teicis: "Kāpēc necel telefonu, kam tev tas telefons domāts, ja nekad nevari to pacelt, nopērc man "plaukstiņu", ar to domājot šņabi. Viņa atbildējusi: "Labi!", jo nav gribējusi strīdēties, sapratusi, ka viņš ir piedzēries. /pers. A/ dzēra jau 7-8 dienas no vietas. Viņš dzer regulāri jau 3 gadus. Sākotnēji /pers. A/ nebija agresīvs, bet, kad sāka vairāk dzert, kļuva arvien agresīvāks un vienmēr par kaut ko aizsvilies, līdz ar to sākuši konfliktēt. Iepriekš ir braukuši palīgā draugi, vai dēls, kas viņu aizstāvēja. Ir bijis, kad /pers. A/ viņu ir paņēmis aiz kakla un turējis piespiestu pie sienas, bet ir palaimējies, ka dēls tajā brīdī atnācis mājās. Šajā reizē bijusi viena pati mājās, baidījusies par savu dzīvību, ka /pers. A/ var viņu nodurt.

[2.2] Rakstveida pierādījumi.

No naža apskates protokola (lietas 13.lapa, ELK lietas dokumenta Nr. 83533021) un fototabulas (lietas 14.-15.lapa, ELK lietas dokumenta Nr. 83533701, 15.05.2024), izriet, ka /adrese/ apskatīts nazis ar kuru apsūdzētais draudējis cietušajai.

Videoieraksts (lietas 17.1apa, ELK lietas dokumenta Nr. 003955BB1480) un Videoieraksts (lietas 17.lapa, ELK lietas dokumenta Nr. 003973BB1488) apstiprina, ka /pers. A/ izsaka draudus nodedzināt māju ar cietušo.

Valsts policijas 2024.gada 29.aprīļa lēmums par nošķiršanu (lietas 18.lapa, ELK lietas dokumenta Nr.83545351) apstiprina, ka apsūdzētajam ir aizliegts tuvoties cietušās dzīvesvietai tuvāk par 100 metriem, par ko apsūdzētais tika informēts.

Ziņojums par notikumu (lietas 19.1apa, ELK lietas dokumenta Nr. 83545571) apstiprin, ka 2024.gada 29.aprīlī /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, cietušajai draudēja ar nazi.

Kurzemes rajona tiesas lēmums (lietas 20.-22.lapa, ELK lietas dokumenta Nr. 83286981) apstiprina, ka /pers. B/ pieteikums par aizsardzību pret vardarbību apmierināts.

Apskates protokols (lietas 23.lapa, ELK lietas dokumenta Nr. 83156821), fototabula (lietas 24.-26.lapa, ELK lietas dokumenta Nr. 000612BB1483), Ekspertu atzinums (lietas 30.-32.lapa, ELK lietas dokumenta Nr. 83544491) apstiprina, ka /pers. A/ rīcībā bija degtspējīgi šķidrumi, lai realizētu izteiktos draudus par mājas un cietušās aizdedzināšanu.

Personas pārbaudes protokols (lietas 34.lapa, ELK lietas dokumenta Nr. 83545081) un Alkometra izdruka (lietas 35.lapa, ELK lietas dokumenta Nr. 83285771) apstiprina, ka noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī /pers. A/ atradās alkohola reibumā.

[3] Vērtējot apsūdzību atbilstoši iepriekš minētajiem pierādījumiem, tiesa konstatēja sekojošo.

Krimināllikuma 132.panta otrajā daļā paredzēta kriminālatbildība par draudiem izdarīt slepkavību vai nodarīt smagu miesas bojājumu, ja ir bijis pamats baidīties, ka šie draudi var tikt izpildīti, ja tās izdarītas pret personu, ar kuru noziedzīgā nodarījuma izdarītājs ir pirmajā vai otrajā radniecības pakāpē, vai pret laulāto vai bijušo laulāto, vai pret personu, ar kuru noziedzīgā nodarījuma izdarītājs ir vai ir bijis pastāvīgās intīmās attiecībās, vai pret personu, ar kuru noziedzīgā nodarījuma izdarītājam ir kopīga (nedalīta) saimniecība.

Nodarījuma objekts ir cilvēka dzīvības un veselības saglabāšanas intereses, jo draudi noslepkavot vai nodarīt smagu miesas bojājumu ir atzīstami par bīstamiem dzīvībai vai veselībai, tā kā rada reālas briesmas tāda kaitējuma nodarīšanai. Ar draudiem jāsaprot tāda vainīgā rīcība, kas pauž reālu apņemšanos noslepkavot citu personu vai nodarīt tai smagu miesas bojājumu. Draudi ir viens no psihiskās vardarbības veidiem, un to mērķis ir cietušā iebiedēšana. Obligāta panta sastāva pazīme ir draudu realitāte – cietušajam jābūt pamatam baidīties, ka šie draudi var tikt izpildīti. Noziedzīga nodarījuma sastāvs ir formāls, nodarījums ir pabeigts ar draudu izpaušanas brīdi (*Krastiņš U., Liholaja V. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa (IX–XVII nodaļa). Trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2022, 362.–363. lpp.*).

No subjektīvās puses nodarījumu var izdarīt tikai ar tiešu nodomu. Vainīgais apzinās savas rīcības kaitīgumu, proti, ka izsaka cietušajam draudus viņu noslepkavot vai nodarīt smagu miesas bojājumu, un vēlas tādā veidā viņu iebiedēt, vēlas, lai draudi tiktu uztverti kā reāli. Nodarījuma kvalifikāciju neietekmē tas apstāklis, vai vainīgais bija nodomājis draudus izpildīt vai nē [..] (*Krastiņš U., Liholaja V. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa (IX–XVII nodaļa). Trešais papildinātais izdevums. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2022, 363. lpp.*).

[3.1] Apsūdzētā un cietušā liecības kopsakarā ar pārējiem lietā esošajiem pierādījumiem pilnībā apstiprina apsūdzētā vainu viņam celtajā apsūdzībā.

Kaut arī minētās liecības ir atšķirīgas attiecībā par notikuma gaitu, attiecībā par notikuma būtiskiem apstākļiem – apsūdzētā atrašanos alkohola reibumā, naža un degvielas esamību notikuma vietā, draudiem nodurt un nodedzināt māju, lamāšanos, cietušās ieslēgšanos istabā, apsūdzētā mēģinājumu tajā iekļūt, policijas izsaukšanu un ierašanos – tās sakrīt.

Naža tips un izmēri (skat.: 2024.gada 14.maija apskates protokolu), notikuma vietā uz konstatētās benzīna pēdas (skat.: 2024.gada 29.aprīļa apskates protokolu un 2024.gada 10.maija ekspertu atzinumu), lietā esošie videoieraksti, kā arī apsūdzētajam konstatētais alkohola apreibums (skat.: 2024.gada 29.aprīļa personas pārbaudes protokolu), kopsakarā ar apsūdzētā un cietušās liecībām izslēdz jebkādas šaubas par to, ka cietušajai bija pamats baidīties, ka apsūdzētā draudi viņu nogalināt var tikt izpildīti.

Šādu tiesas secinājumu neiespaido apsūdzētā liecības par to, ka viņš gribējis cietušo tikai iebiedēt, turklāt attiecībā par draudiem dedzināt viņš norādīja, ka šaubās vai būtu to darījis, tādējādi neizslēdzot šādu varbūtību. Šajā sakarā tiesa ņem vērā arī apsūdzētā stāvokli – no viņa liecībām un pārbaudes protokola izriet, ka pēc aiziešanas no notikuma vietas ap plkst 18.00, kad viņam konstatētas 2 promiles alkohola, viņš turpinājis lietot alkoholu un notikuma vietā atgriezies ap plkst. 20.00.

Minētais kopumā nepārprotami norāda uz to, ka apsūdzētais ir rīkojies ar tiešu nodomu – viņš apzināti vēlējies, lai cietusī viņa draudus uztvertu kā reālus.

Lietā nav strīda par to, ka apsūdzētais draudus izteicis cietušajai, ar kuru viņam ir kopīga (nedalīta) saimniecība.

[3.1.1] Apsūdzētais savu vainu atzina, izņemot to, ka ar nazi tuvojies cietušajai. Vērtējot apsūdzības pamatotību šajā daļā, tiesa ņem vērā sekojošo.

Tiesai nav pamata apšaubīt cietušās liecības, no kurām izriet, ka apsūdzētais sekojis viņai ar nazi rokās un aizslēdzis durvis. Arī no apsūdzētā liecības izriet, ka viņš ar nazi rokās sekojis cietušajai. Neatkarīgi no tā, kurā brīdī apsūdzētais nolika nazi, konrētajā situācijā šāda sekošana nav iespējama bez tuvošanās cietušajai.

No apsūdzētā liecībām secināms, ka vārdisks konflikts sācies pagalmā, viņš sekojis cietušajai mājā, pārtraucis konfliktu, lai noliktu nazi un tad konfliktu turpinājis. Šāda liecība ir pretrunā lietā noskaidrotajiem apstākļiem par notikuma gaitu, kā arī konflikta iemesliem un motīviem. Turklāt apsūdzētais norādīja, ka stiprā alkohola reibuma dēļ viņš neatceras ko tieši teicis cietušajai. Līdz ar to apsūdzētā liecības par citām notikuma detaļām, tajā skaitā naža nolikšanas brīdi, ir apšaubāmas.

[3.2] Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina ir pierādīta pilnīgi un viņa darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 132.panta otrās daļas.

[4] Nosakot sodu apsūdzētajam tiesa ņem vērā soda mērķi un soda noteikšanas vispārīgos principus saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu.

Vērtējot apsūdzētā personību, tiesa ņem vērā to, ka viņš agrāk kriminmāli sodīts, sodāmība dzēsta. Neprecējies, apgādājamo personu nav, strādā gadījuma darbus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētais ir izdarījis vienu vienu mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu apsūdzētā atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatēja.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu apsūdzētā atbildību pastiprinošs apstāklis ir noziedzīgā nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē.

Izvērtējusi lietā esošās ziņas par apsūdzētā personību kopsakarā ar noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas apstākļiem, motīviem un apsūdzētā attieksmi pret savu rīcību, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam piemērojams Krimināllikuma 132.panta otrās daļas sankcijā paredzētais bargākai sods – brīvības atņemšana.

Noziedzīgais nodarījums faktiski ir izdarīts ģimenes attiecību ietvaros. Neatkarīgi no šo attiecību pasliktināšanās iemesliem, tiesai nav pamata apšaubīt cietušās liecības par to, ka to veicinājusi apsūdzētā pārmērīga alkohola lietošana.

No lietā noskaidrotajiem apstākļiem nepārprotami izriet, ka noziedzīgo nodarījumu lielā mērā veicinājusi tieši alkohola lietošana un arī apsūdzētais to atzina.

Apsūdzētais, nespējot sev vēlamā veidā atrisināt attiecību problēmas, alkohola reibumā nav kontrolējis savu uzvedību un rīkojies spontāni, nolūkā tomēr panākt sev vēlamo šo problēmu risinājumu.

Šāda attieksme kopsakarā ar lietā esošajām ziņām par alkohola lietošanas problēmas ignorēšanu, kā arī faktu, ka pēc policijas nošķiršanas lēmuma apsūdzētais turpinājis lietot alkoholu un atgriezies notikuma vietā norāda uz to, ka viņa rīcība var būt neprognozējama.

Soda mērķis resocializēt vainīgo nevar būt nozīmīgāks par citu personu aizsargāšanu, turklāt resocializācijas priekšnoteikums ir pašas personas motivācija iesaistīties. No apsūdzētā attieksmes tiesas sēdē neizriet, ka viņš būtu gatavs sociāli pieņemamā veidā risināt savas attiecību problēmas.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka šajā gadījumā, nolūkā motivēt apsūdzēto kontrolēt savu uzvedību un novērst eventuālu cietušās apdraudējumu, brīvības atņemšanas sods ir taisnīgs un samērīgs.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka ilgstoša brīvības atņemšanas soda piemērošana neiespaidotu soda mērķa sasniegšanu. Tiesa uzskata, ka šajā gadījumā sods apmērā, kas nepārsniedz vienu sesto daļu no maksimālā soda, ir taisnīgs un samērīgs.

R e z o l u t

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.pantu tiesa

n o s p r i e

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 132.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem.

Brīvības atņemšanas soda izpildi uzdot Liepājas cietumam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda izciešanas termiņā ieskaitīt /pers. A/ aizturēšanas un apcietinājuma laiku no 2024.gada 29.aprīļa līdz brīdim, kad spriedums stāsies likumīgā spēkā.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu. Pēc sprieduma stāšanās spēkā apcietinājumu atcelt.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai 10 (desmit) dienu laikā, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnesis A.Feldmanis

Dokuments ir elektroniski parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu